

JUDECATA FINALĂ

Culminarea Evangheliei este a doua venire a lui Isus Hristos. Scriitorii Noului Testament au vorbit despre acest eveniment peste trei sute de ori! În conexie cu acest eveniment este eliberarea și apărarea poporului lui Dumnezeu. Avraam și ceilalți patriarhi au privit cu anticipare spre acest eveniment (vezi Evrei 11:10, 13-16).

Privind acest eveniment, Ioan a văzut mireasa lui Hristos îmbrăcată în alb.

“Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților).” Apocalipsa 19:8.

Noi știm că această mireasă este biserica, sau sfinții lui Dumnezeu (vezi 2 Corinteni 11:2; Efeseni 5:23-24). A fost minciuna cea mare a lui Satana că salvarea constă doar dintr-o acceptare pasivă a salvării lui Hristos îndeplinită prin viața și sacrificiul lui Hristos; că tot ce este necesar pentru noi este să acceptăm lucrarea Sa adusă la Calvar. Însă noi citim că haina albă purtată de sfinți este haina neprihănirii lor.

“...nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El Însuși este neprihănit.” 1 Ioan 3:7.

E adevărat că neprihănirea lor este obținută prin Isus, însă sfinții nu au doar vorbe goale despre faptul că Legea lui Dumnezeu este sfântă, dreaptă și bună (vezi Romani 7:12), ci ei trăiesc această Lege în viețile lor (vezi Apocalipsa 14:12). Printr-o credință vie și activă ei au devenit părtași ai naturii divine iar astfel fug de corupția care este în lume prin poftă (vezi 2 Petru 1:4). Prin credința în Isus lucrând în ei și prin ei, ei au fost curățați de orice păcat, și de orice defect de caracter.

“Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine, și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.” Galateni 2:20.

Pentru mulți, trecerea timpului fără împlinirea promisiunii revenirii lui Isus este o sursă de perplexitate. Însă Biblia ne spune motivul pentru această aparentă întârziere. “Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit.” Apocalipsa 19:7. Întârzierea este datorită faptului că soția, sau biserica lui Hristos, nu s-a pregătit, nu este gata pentru a-L întâmpina. Iar felul în care biserica lui Hristos se pregătește este prin a îndepărta orice pată și murdărie a păcatului din caracterele lor (vezi Efeseni 5:23-27).

Caracterul nostru este descoperit prin lucrurile pe care le facem, nu prin fapte bune ocazionale sau prin greșeli ocazionale, ci prin obiceiurile pe care le-am dezvoltat. Incidentele mici ale vieții zilnice care atât de des trec fără să fie observate sunt lucrurile care ne formează caracterul. Orice eveniment al vieții are consecințe mari—fie spre bine, fie spre rău. Cu cât mai mult o cursă de purtare este urmată, cu atât mai mult devine posibil pentru a continua pe aceeași cale în viață.

Caracterul pe care ni-l cultivăm, atitudinile pe care ni le asumăm astăzi, ne fixează destinul pentru timp și veșnicie. Alegerile pe care ni le facem și faptele care rezultă toate sunt notate cu credincioșie în rapoartele cărților cerești (vezi Apocalipsa 20:11-15). Acolo se arată dacă caracterele noastre sunt după ordinea ascultării, sau al nelegiuirii care își are originea în rebeliunea lui Lucifer. Noi decidem astăzi prin atitudinile și caracterul nostru, dacă vom fi găsiți purtând haina neprihănirii sau dacă vom fi pierduți când Isus se reîntoarce.

Nedeciderea în curând va deveni o decizie în direcția cea greșită. Mulți nu vor reuși să intre în cer și viața veșnică pentru că ei n-au făcut eforturi determinate, prin Isus, să-și biruiască defectele de caracter pe acest pământ. Mulți, în timp ce se asteapta să biruiască problemele vieții lor într-un timp în viitorul apropiat, decid astăzi pentru pierderea veșnică.

Isus a venit pe acest pământ ca Salvatorul omenirii. El a adus lumii cuvintele vieții (vezi Ioan 6:63), ca prin a le primi toți să obțină salvarea. Isus a avertizat pe aceia care refuză să primească aceste cuvinte că vor fi judecați de ele. “Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.” Ioan 12:48. Când Isus va veni a doua oară, nu va fi ca un Salvator ci ca un Judecător. “Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după faptele lui.” Apocalipsa 22:12.

Când Isus se reîntoarce, toți cei neprihăniți care au murit vor fi înviați, și împreună cu cei neprihăniți care sunt în viață sunt luați în aer să-L întâmpine pe Isus (vezi 1 Tesaloniceni 4:16-17). Secretul în a face parte de prima înviere este a birui orice păcat; pentru că doar aceia care au biruit prin puterea lui Isus pe care El a făcut-o valabilă pentru toți care vor ca numele lor să fie scrise în această carte vor avea parte în această înviere.

“Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui și înaintea îngerilor Lui.” Apocalipsa 3:5.

La apariția lui Isus, cei neprihăniți se bucura la această vedere (vezi Isaia 25:9). Cei răi sunt îngroziți și caută să fugă de prezența Sa (vezi Apocalipsa 6:16), și sunt uciși de slava apariției Lui (vezi Apocalipsa 19:21; 2 Tesaloniceni 2:8). În acest timp Satana este legat pentru o mie de ani, după care va fi iarăși deslegat pentru puțină vreme (vezi Apocalipsa 20:1-3).

Nu Există o Oportunitate în Viitor Pentru a Te Schimba

Mulți au fost îndrumați greșit să creadă că va fi o oportunitate în viitor pentru a face o decizie pentru a fi salvat în timpul când Satana este legat; însă noi putem vedea cu claritate că Satana nu este legat până la revenirea lui Isus, timp când cei neprihăniți sunt luați la cer și cei răi sunt distruși. (Pentru mai multă informație despre acest subiect, vă rog să scrieți pentru broșura **Răpirea Secretă**).

Legarea lui Satana este o captivitate a circumstanțelor. Noi toți am auzit expresia: “mâinile îmi sunt legate” Noi înțelegem ca aceasta să însemne că o persoană vorbește despre faptul că datorită circumstanțelor pe care nu le poate controla, el e prevenit de a face ceea ce el ar fi ales să facă. În această situație, Satana este constrâns să stea singur pe acest pământ. Cei răi sunt morți, cei neprihăniți sunt în cer, și după șase mii de ani de o activitate intensă, acest înger căzut e forțat să contempleze judecata sa iminentă. Isaia vorbește deasemenea despre acest eveniment:

“Dar ai fost aruncat în locuința morților, în adâncimile mormântului! Cei ce te văd se uită țintă mirați la tine, te privesc cu luare aminte și zic: ‘Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile’...Dar tu ai fost aruncat departe de mormântul tău, ca o ramură disprețuită, ca o pradă luată de niște oameni uciși cu lovituri de sabie, și aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare. Tu nu ești unit cu ei în mormânt, căci ți-ai nimicit tara și ți-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi.” Isaia 14:15-16, 19-20.

În timp ce judecata a început cu predicarea Evangheliei (vezi Apocalipsa 14:6-7), încă nu s-a sfârșit; pentru că noi citim că judecata va fi dată sfinților (vezi Apocalipsa 20:4). Pavel ne spune că sfinții vor judeca, nu doar pământul, ci și pe îngeri (vezi 1 Corinteni 6:2-3).

În orice proces judecătoresc există trei faze de judecată – investigare, sentință și execuție al sentinței. Prima este judecata de investigare. În acest timp, evidența este revizuită și cântărită și decizia făcută ca dacă există vinovăție sau nu. Dacă este determinat ca partea acuzată este inocentă, procesul lui este declarat nevinovat. Pavel vorbește despre aceasta lui Timotei:

“Păcatele unor oameni sunt cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă. Tot așa și faptele bune sunt cunoscute: și cele ce nu sunt cunoscute, nu pot să rămână ascunse.” 1 Timotei 5:24-25.

Unii oameni, prin mărturisire și părăsire a păcatului, și-au trimis păcatele mai dinainte la judecată și au fost iertate și acoperite prin sângele lui Isus. Însă alții au refuzat să facă astfel, și orice păcate nemărturisite și nepărăsire care n-au mers mai dinainte la judecată vor rămâne neiertate pentru a-i condamna în ziua de apoi. Ei vor fi cântăriți în balanță și găsiți ușori. Această judecată de investigare trebuie să fie făcută înainte ca Isus să vină, pentru ca atunci când El vine toate deciziile vor fi făcute cu privire la cei care vor fi mântuiți sau pierduți. Atunci va fi prea târziu pentru a te pregăti! Noi trebuie să fim gata acum, cu păcatele noastre mărturisite, părăsire, și iertate, înainte ca Hristos să vină! După ce Hristos vine toate deciziile vor fi făcute, iar faza a doua a judecării va lua loc – sentința.

În orice proces, când vina celui acuzat a fost determinată, există o dată fixată pentru sentință. În timpul acesteia, evidența care a fost adusă în proces este evaluată și sentința determinată. În această fază a doua este când sfinții neprihăniți vor participa.

Tot așa după cum e o înviere a celor sfinți la a doua venire a lui Isus, tot așa este o altă înviere pentru a fi experimentată – învierea celor condamnați (vezi Ioan 5:29). Cei pierduți, care n-au fost luați la cer la prima înviere, vor veni din mormintele lor la sfârșitul celor o mie de ani (vezi Apocalipsa 20:5). În acest timp, Satana este dezlegat pentru puțin timp și imediat își începe lucrarea sa de înșelare (vezi Apocalipsa 20:5, 7-9).

În ura lor către cei neprihăniți ei sunt determinați sub conducerea lui Satana să încerce să asedieze cetatea celor sfinți. În acest timp este când faza a treia de judecată i-a loc.

Opriți din a-și aduce la îndeplinire scopurile lor, cei răi suferă judecata executivă care a fost determinată împotriva lor în faza de sentință. Focul vine din cer care va arde pe cei răi cu desăvârșire – incluzându-l și pe Satana sau pe Lucifer însuși – și toți devin doar cenușă (vezi Ezechiel 28:18; Maleahi 4:3). În acest lac de foc tot păcatul și toți păcătoșii sunt îndepărtați pentru totdeauna din univers, și orice rămășiță de rebeliune sunt eliminate pentru totdeauna.

Cu această imagine vie a judecării dinaintea voastră, marea întrebare care trebuie să vă îngrijoreze este: Cum mă voi putea scăpa din acest destin teribil și înfocat? Dumnezeu vă spune cu îndurare cum:

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.” Ioan 3:16-17, 36.

“Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi. Apropiati-vă de Dumnezeu, și El se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile păcătoșilor; curățiți-vă inima oameni cu inima împărțită!...Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.” Iacov 4:7-8, 10.

“Simon Petru, rob și apostol al lui Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos...prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă. De aceea dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavie; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.” 2 Petru 1:1, 4-8.

“Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumii. Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice ‘Îl cunosc’, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El. Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” 1 Ioan 2:1-6.

“Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.” Eclesiastul 12:13-14.

Pentru a înrola într-un curs corespondență biblică de GRATIS, pentru mai multă informație vă rog să scrieți la adresa următoare:

**“Let There Be Light” Ministries
PO Box 328
Rogue River, OR 97537
www.LightMinistries.com**